

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV". DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57^a 2555 TD 's-Gravenhage Tel. 070-684541

Secretariaat: Talinglaan 21 2566 VN 's-Gravenhage Tel. 070- 634101

W E E K B L A D

=====

nadruk verboden

22e jaargang nr. 39

=====

23 juni 1978

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Zoals u bekend is, zijn wij niet alwetend of onfeilbaar. Wat betekent, dat u over al het volgende zelf maar eens moet nadenken. Ons onderwerp voor vandaag dient van actuele aard te zijn. Ik gaf het de titel:

STIPPELTJE, Stippeltje, stippeltje

=====

Stippeltjes staan altijd voor datgene, wat niet gezegd wordt. En wanneer je je bezig wilt houden met de actualiteit en alleen luistert naar en spreekt over de dingen, die door een ieder openlijk gezegd worden, dan kom je niet ver.

Dan ontgaat een groot deel van de werkelijke situatie je steeds weer en begrijp je niet, wat er aan de hand is. Neem als voorbeeld het volgende:

De Usa heeft moeilijkheden met het optreden van de Ussr in Afrika. Iets wat je, gezien Carters optreden, kolonialisme for peanuts zou kunnen noemen.

Wat is er in feite aan de hand? In Afrika is de zaak zonder meer begrijpelijk: bij volkeren, waar de stamsaamhorigheid een heel grote rol speelt, is het mogelijk, dat een enkele man, die hard genoeg schreeuwt, zonder meer alle stamgenoten achter zich krijgt.

Wanneer al die stamleden dan een geweer krijgen, is er opeens een z.g. militaire of opstandige macht geboren. Deze macht zal echter, afhankelijk van degene, die de geweren betaalt en ook verder het vriendelijkste is - want dit laatste speelt een rol - kan door deze macht en haar optreden in soms grote gebieden een belangrijke invloed verwerven.

Nu is de gehele wereld enigszins uitgebuit. Dat is bekend.

Er zijn natuurlijk nog wel enkele gebieden, waarin ruwe grondstoffen in grote mate aanwezig zijn. Juist om die gebieden wordt heel wat gemanoëuvreerd, en vreemde streken worden daaromheen uitgenaald, tot het op gang brengen van revoltes toe. Een voorbeeld hiervan is een gebied in Z. Azie, waar zich nog onaangetaste lagen bevinden, waarin germanium te vinden is.

In dit opzicht is Afrika nog een ware schatkamer. In dit werelddeel kun je nog grote hoeveelheden van het volgende aantreffen, slechts deels, soms geheel niet geëxploiteerd: Koper, tin, goud, uranium, diamant. Vooral industriediamant is ook in bepaalde delen van Midden-Afrika aan te treffen. Ook zijn er grote hoeveelheden gas en olie, deels eveneens nog niet in exploitatie. Er zijn grote wouden, zodat men hout van verschillende kostbare soorten kan winnen en exporteren.

Ten laatste vind je in Afrika veel goedkope werkers: arbeiders voor een koopje. En ook dit is voor westerse belangen interessant. Want er zijn gebieden, waarin een arbeider in een week ongeveer verdient, wat u nu betaalt voor een kopje koffie buiten de deur. Dit laatste is mogelijk iets overdreven, maar zeker niet veel.

Het is duidelijk, dat iedereen er belang bij heeft, in deze gebieden iets te zeggen te hebben. Want wanneer je reserves van bepaalde stoffen voor jezelf kunt vormen, zoals het het eenvoudigste nog, voorkomende bodemschatten langzaam te ontginnen om, op een ogenblik dat dit noodzakelijk is, de voorraden, die je langzaam vormde, in eigen industrieën te gebruiken en vooral ook voor eigen bewapening.

Dit alles maakt Afrika zo belangrijk voor alle grote mogendheden. Maar de meeste mensen, die horen over alles, wat zich in dit werelddeel afspeelt, begrijpen er niet veel van, want over deze motieven vertelt niemand hen iets.

Toch is het dit alles, waardoor de soms schijnbaar wonderlijke gedragingen van grootmogendheden verklaarbaar worden. U vraagt zich mogelijk af, waarom bepaalde machten wel Abessinie steunen, wanneer er een invasie is in een woestijn, maar dit zelfde land niet steunen in de strijd tegen de rebellen van Eritrea?

Voor westelijke mogendheden - of beter nog voor geïndustrialiseerde landen is Eritrea in bepaalde opzichten veel belangrijker dan het grootste gedeelte van Abessinie. Er zijn in het tafelland wel enkele mogelijkheden voor mijnbouw, maar zelfs dan heb je te maken met lange aanvoerwegen door wilde gebieden, terwijl je zonder aanvoerwegen en havens nog niets daaraan hebt.

Het bewaren van goede relaties met de opstandigen in Eritrea kan daarom voor een ieder, die aan ontginningen in Abessinie denkt, van heel groot belang zijn. Aan de andere kant is ook duidelijk, dat een bepaalde mogendheid er groot belang bij heeft, dat Abessinie zelf links geïntereerd blijft. Uit deze overwegingen resulteert dan de wat wonderlijke situatie, waarvan u in het wereldnieuws kennis kunt nemen.

Zou men de betrokken machten kunnen vragen, wat de redenen

zijn van hun ingrijpen, dan zoudt u te horen krijgen, dat men zeer gesteld is op de vrijheid van alle volkeren van de derde wereld maar en dan komen uitvluchten.

Dit maar komt heel vaak voor. Zelfs in uw land, wanneer u goed luistert naar uw ministers. Trouwens, uw huidige kabinet is prima, maar doet wel denken aan het nederlandse elftal: Goede middenvelders, een redelijke verdediging, maar een enkele spits, die veel te veel pleegt af te dwalen en daardoor veel te veel buiten spel staat. Want de taken, die vervuld moeten worden, stromen niet met de aard van de spelers.

Kijk eens, wat er gaande is: een ieder is het er openlijk over eens, dat er bespaard moet worden. Bezuiniging is zelfs het voornaamste banier van dit kabinet.

Maar wanneer de heren dan moeten bezuinigen op hun eigen departementen, liggen de zaken op eens anders en roepen zij in besloten vergaderingen wanhopig uit: ja, maar En vervolgens: ik heb dus meer nodig en niet minder. Wij kunnen toch - b.v. : het onderwijs niet in de kou laten staan? Onze bondgenoten niet ergeren door vermindering van de defensielast, opeens alle wegenbouw stil leggen, want dat geeft te veel werkloosheid? Wij moeten toch meer doen aan

De achtergrond van dit alles is het volgende: Wanneer je in uw land wilt bezuinigen, dan moet je dit doen t.a.v. de staatsbestedingen. Een groot deel van de staatsbestedingen bestaat echter uit investeringen op lange termijn. En dit kun je niet zo maar terugdraaien. Maar op de actuele bestedingen wil in feite niemand bezuinigen.

Nu neemt de staat te veel voor zich, reeds langere tijd. In feite besteedt de nederlandse staat rond 75% van het inkomen van het nederlandse volk.

Dit betekent overigens niet, dat een ieder dus zoveel belastingen betaalt. In feite betaalt u aan lasten gemiddeld tussen de 23 en 50%. De rest bestaat uit indirecte heffingen, staatsmonopolies e.d.

De werkelijkheid is in uw land feitelijk, dat de staat te veel doet. Wanneer je zegt, dat de staat dan maar minder vanuit zich moet besteden en meer aan het vrije initiatief over moet laten door b.v. kunsten en sport niet meer te subsidiëren, dan staan opeens heel wat mensen op hun achterste poten. Want die willen kunst, sport enz., maar willen daarvoor de werkelijke kosten niet betalen .

Zoals de mensen wel schreeuwen om een grotere veiligheid vooral in de grote steden, maar bezwaren hebben, wanneer men hen dan ook wil doen delen in de kosten, die nodig zijn voor het handhaven van een adequate veiligheidsdienst of politiemacht. Want van een werkelijk adequate politiemacht in uw land is in feite nog steeds geen sprake.

Zeker, de mensen, die er zijn proberen het, doen hun best. Maar en in uitrusting en in aantal maanschappen komen alle politiemachten veel tekort.

Zo bezien zeg je, dat het duidelijk is, dat door de ministers voor hun eigen standje wordt gevochten, omdat men dank zij uitkeringen enz. een zekere macht bezit . Stippeltje ,

stippeltje, stippeltje, aan te voelen in vele officiële uitspraken staat niet voor een: wij willen terugkeren tot het werkelijk noodzakelijk. Het betekent eerder: wij willen een zo groot mogelijke vinger in een zo groot mogelijke pappot houden en zo invloed hebben.

Nu kunt u natuurlijk wel met Hermans uitroepen: En vrienden, hier is de pap... Maar u zoudt er aan toe moeten voegen: en die pap wordt duur betaald. Kniertje zou dat nooit gedacht hebben. Die dacht, dat het de vis was, die duur betaald werd. Maar dank zij vele officiële maatregelen wordt de vis nu onbetaalbaar en is het vooral de pap, die duur moet worden betaald.

Geen wonder, dat de gehele bezuinigingsoperatie warrig aandoet: daar, waar werkelijk bezuiniging mogelijk en zelfs noodzakelijk is, durft men dit niet aan, want men wil geen macht inboeten. Daar, waar werkelijk een ingrijpen te zeer impopulair zou worden, durft men het eveneens niet aan, want men wil politiek invloed behouden.

Men probeert dan maar op een andere wijze greep te krijgen op de mensen. En veelal betekent dit, dat je de luidruchtigste groepen dan maar weer op kosten van de gemeenschap wat extra's toestopt.

Je zou kunnen zeggen, dat invloed op het ogenblik in vele gevallen vooral gekocht wordt middels uitkeringen en subsidies. Wat natuurlijk niet openlijk gezegd mag worden. Daarom zal elke politicus, die je hierover vragen stelt, wat mompelen over sociaal begrip, solidariteit en met een over de werkelijke vraag en problemen heen lopen.

Maar verwijt de mensen niets. Want in de gehele wereld worstelt men kennelijk met soortgelijke problemen. Kijk maar eens naar de toenemende verkoeling tussen de Ussr en de Usa. Of had u nog niet bemerkt, dat de koude oorlog weer aan het uitbreken is?

Ik denk, dat in sommige landen staatslieden een enkele maal even hun geweten uit de diepvries halen. Dan wordt de internationale temperatuur opeens vele graden lager. Maar wat is de moeilijkheid van de leiders in de genoemde staten?

Allereerst de crisis. Want zelfs Rusland heeft met een crisis te maken, niet alleen de Usa dus of het westen.

Zeker, in de Usa uit zich een dergelijke crisis o.m. in toenemende aantallen werkelozen, vermindering van de waarde van de munt, kapitaalsvlucht e.d. Deze dingen zie je niet in de Ussr, want daar zijn die dingen door het systeem niet mogelijk.

In Rusland staat men voor de moeilijkheid, dat je, wanneer je wilt produceren, zelfs in een dergelijk systeem, je toch ook zult moeten kunnen betalen. Er is nog altijd een ruilmiddel nodig, nog altijd zal men verrichte arbeid ook enigszins in verhouding tot haar belang moeten vergoeden.

Naarmate de arbeider nu, die in dit land een grotere invloed heeft dan u denkt, ook al mag hij dan niet staken, meer betaling, dus meer koopkracht eist voor de verrichte taak, zullen dus de producten duurder moeten worden. Wat het nadeel heeft, dat een groot deel van de bevolking nog agrarier is

en dus de industrieproducten niet meer zal kunnen betalen, terwijl een voldoende betaling van hen, die in de landbouw en veeteelt enz. werken, weer tot gevolg zou hebben, dat de kosten voor de eerste middelen tot levensonderhoud zo duur zouden worden, dat dit de industriearbeiders tot verzet zou brengen. Een probleem, dat overigens in Polen al eerder duidelijke kenbaar naar voren is gekomen.

Rusland heeft bovendien soms tekorten aan bepaalde materialen en goederen en zal die in het buitenland aan moeten kopen, zodat de wereldmarkt ook op deze economie wel degelijk invloed heeft. Boter, graan e.d. heeft men o.m. meerdere malen in grote hoeveelheden moeten aankopen.

Mogelijk vindt u het leuk en een compliment voor het westen, wanneer u hoort, dat nabij Moskou een Coca-Cola-fabriek wordt opgezet. Maar vraagt u zich wel eens af, waarom men dit eigenlijk entameerde?

De Russen maken zelf frisdranken, die van zeer goede kwaliteit zijn. Waarom dus die Cola-fabriek? Kennelijk omdat er meer behoefte is aan dergelijke drankjes, dan de staat op het ogenblik kan maken, wanneer zij daarvoor veel moet investeren.

Ook hier heeft de staat heel wat nodig om haar greep op de mensen te behouden. Wat er op neer komt, dat bij investeringen in de konsumptiesector versobering nodig is. Een buitenlandse investeerder is dan de oplossing.

Maar wanneer je dan toch nog geen geld genoeg hebt om je macht op een volgens jou juiste wijze te handhaven en uit te breiden, is toch versobering voor de gewone burgers het enige middel. En dit praat je de mensen niet aan, zolang in het buitenland een ieder zo vredig en vriendelijk is, dat er van dit buitenland geen enkele dreiging uitgaat. Om de versobering aanvaardbaar te maken, heeft men een vijand, een dreiging nodig.

Dus zijn er weer grotere acties op komst tegen de joden of altans een deel daarvan. Waarbij men niet zonder meer in wil gaan tegen de rechten van de mens of dergelijke zaken, maar stelt: iemand, die op kosten van onze gemeenschap een opleiding heeft gehad, is een investering. Hij zal dan eerst eens iets voor die gemeenschap moeten doen, dat belangrijk genoeg is, voor hij het recht heeft, zijn eigen wegen te gaan. En zelfs dan staat de veiligheid en geheimhouding, die voor onze gemeenschap van belang zijn, voorop en gaat voor ongeacht de wensen van degenen, waarin wij als gemeenschap geïnvesteerd hebben.

In uw land is dit wel niet zo, maar in vele andere landen heeft men toch ook een soortgelijke benadering: wie niet zelf de werkelijke kosten van zijn opleiding kan opbrengen, zal zich moeten verbinden tot een bepaalde tijd van diensten aan de gemeenschap, of het bedrijf, dat deze kosten droeg.

Verder redeneert men: iemand, die van alle rechten en voorrechten in onze gemeenschap geniet, dient dan ook wel met die gemeenschap solidair te zijn. Hij moet dan ook niet proberen zich buiten die gemeenschap te stellen, of zelfs tegen de belangen, zoals die algemeen gezien worden, in te gaan. Doet iemand dit b.v. door geloofswaarden of rassekwaliteiten voor de gemeenschap te stellen, dan zijn dit volgens het systeem

afvalligen, verraders van het land en de gemeenschap: Zoals men in de Usa iemand, die een opleiding op kosten van een bedrijf genoot en later zich aan zijn dienstverband met dit bedrijf voortijdig wil onttrekken, van kontraktbreuk zal beschuldigen en hem veroordelen.

Men heeft in het westen te weinig begrip voor de gemiddelde mentaliteit van de russen en schat dan ook steeds weer hun motieven en de ontwikkelingen in dit land verkeerd in. In het westen maakt men nogal drukte over de "dissidenten". Wat men daarbij vergeet is, dat het hierbij gaat om een betrekkelijk kleine groep, die maar weinig mensen werkelijk bereikt.

Zeker, die mensen hebben moed, zij laten van zich horen. Zij zeggen ongetwijfeld vaak, ofschoon niet altijd, de waarheid. Maar als groep zouden zij niet van belang zijn, wanneer zij door hun optreden niet het beeld, dat Rusland van zich heeft en in het buitenland erkend wil zien, zouden verstoren. Wat voor het bewind is het belangrijk, dat buitenlanders nog steeds zo reageren op dit land en zijn ontwikkelingen, dat het merendeel van de russen kan blijven denken: bij ons gaat het toch altijd nog beter dan ergens anders.

Begrijpelijk: wanneer 'n goevernement, dat hierop zijn invloed en macht probeert te baseren, deze illusie niet meer kan handhaven, verliest het steeds meer zijn macht, zal het steeds meer concessies moeten doen en valt daarmee het gehele economische stelsel langzaam ineen. Vergeet niet, dat de russische economie voornamelijk op ideeën, op plannen, is gebaseerd en niet op feiten. Wanneer je voor de mislukkingen geen schuldigen kunt aanwijzen, zal men aan de onfeilbaarheid en de goede bedoelingen van het goevernement niet meer kunnen geloven en valt na een periode van terreur de gehele opzet in elkaar.

Dreigen dergelijke ontwikkelingen, dan is het alleen maar nuttig, wanneer de betrekkingen met het buitenland afkoelen, zodat men de mensen kan afleiden van hun besef door te wijzen op grotere gevaren, die hen zouden kunnen bedreigen.

En de Usa verkeert de laatste tijd ook nogal in moeilijkheden. En van Carter mag je denken, wat je wil, maar hij begon met heel wat idealen, ook al teelde hij pindas en schijnt hij voortdurend cheese te zeggen. Want nog niet betekent, dat hij een groothandelaar in pindakaas is geworden. Trouwens, kort geleden sprak ik een amerikaans paard, dat mij bekende jaloers te zijn op de glimlach van Jimmie.

Zeker is, dat Carter de mensen en de wereld heel veel heeft beloofd en ook steeds weer heeft geprobeerd, altans iets van zijn beloften waar te maken. Ook hij wordt echter gekonfronteerd met de noodzaak te bezuinigen. En in de Usa betekent dit, dat je op moet tornen tegen een heel groot en heel machtig ambtelijk apparaat. Een bureaucratie, die bovendien, door relaties met de lobbies van de grootmachten, met kapitaal ook in de politiek heel wat meer invloed heeft, dan u zich in uw land zelfs maar voor kunt stellen.

Het gevolg is, dat Jimmie vele dingen in eigen land, hoe goed en noodzakelijk zij ook zijn, niet voor elkaar kan krijgen. Hij richt zich nu op het behalen van successen in het buitenland, juist als zijn voorganger. Want wanneer je als president wilt herkozen worden - en wie wil elke v

jaar verhuizen en slechter gaan wonen, nietwaar?- dient toch op suksessen te kunnen wijzen. Maar dit boeken van suksessen door het scheppen van voordeliger en betere buitenlandse relaties gaat ook al niet zo vlót.

Dan is het niet onbelangrijk, gekonfronteerd te worden met een buitenlandse dreiging, waartegen de president en de zijnen zich moedig kunnen verzetten en die hen bovendien de kans geeft in de senaat en andere instanties zaken door te drukken, die anders niet bereikt zouden kunnen worden. Dan kun je mogelijk een deel van je beloofde reformprogramma haast ongemerkt toch nog doorzetten en er, wanneer de tijd komt, op wijzen, dat je al leek dit onmogelijk, toch op vele gebieden hebt bereikt, wat je beloofde.

Wat in feite betekent, dat het ook Voor de Usa op het ogenblik van belang is, dat er in de wereld een konfliktsituatie ontstaat.

Wanneer u wel de uiterlijke verschijnselen ziet, maar de achtergronden niet kunt overzien, zult u zich vaak afvragen, wat er in de wereld nu eigenlijk gaande is, waarom er opeens een ommekeer kenbaar wordt, waarom opeens internationaal alles veel stroever verloopt e.d.

Toch is het antwoord in feite heel eenvoudig: omdat een paar grootmachten op aarde op het ogenblik behoefte hebben aan een externe vijand, om zo interne vijanden de mond te kunnen snoeren. Maar wie een dergelijke vraag aan een politicus zou stellen, krijgt ongetwijfeld ten antwoord, dat dit wel voor anderen mogelijk of waarschijnlijk zal zijn, maar niet voor zijn eigen groep, die bovendien alles best weer in orde zal maken, zodat er in feite niets van aan is

En wanneer ik dan naar dergelijke mensen luister, vraag ik mij in stilte af, bij welke politicus de heer Happel toch in de leer is geweest.

Maar goed, het is wel duidelijk, dat een dergelijke houding niet beperkt blijft tot enkele grootmachten. De ontstane situatie zal overal invloed gaan uitoefenen. Het betekent, dat hierdoor het schaakspel buiten eigen land voor alle betrokken landen op de duur belangrijker is geworden dan het belang van eigen gemeenschap. Zij moeten overwinnen, zij moeten het bestaan van vijanden dus ook steeds meer concreet aan kunnen tonen, want alleen daardoor zullen zij hun invloed en macht in eigen land kunnen behouden en hun volk mee kunnen krijgen, wanneer het gaat om in wezen zeer impopulaire beslissingen.

Ik heb het gevoel, dat dit alles een zeer grote invloed heeft en zal behouden in de komende dagen op de situatie in Azie, Afrika en in beperktere mate ook Zuid Amerika.

De EEG krijgt de weerslag van dit alles te verwerken. Dat kan niet anders. Wanneer u een dergelijke situatie beziet, dient u, vrienden, zich dus steeds weer te realiseren, dat de werkelijk meest belangrijke dingen op aarde niet gezegd worden. Dit is voor de betrokkenen eenvoudig niet mogelijk, tenzij zij zichzelf willen opofferen.

In uw land kan men ook niet openlijk zeggen: wanneer wij zo door blijven gaan als de laatste 10 jaren, is Nederland

over rond 10 jaren geheel failliet. Toch is dit waar, ongeacht de nog aanwezige aardgasreserves e.d. En t.a.v. Engeland kun je b.v. stellen: het huidige lichte economische herstel is alleen in de toekomst te behouden, wanneer de mensen hier meer met elkaar samenwerken, dus ook vakbonden met de industrie e.d. Zelfs de bonden van het openbaar vervoer zullen af moeten stappen van hun beeld omtrent eigen rechten en belangrijkheid en zichzelf allereerst als noodzakelijke en dienende groep in de gemeenschap gaan bezien. Wat betekent, dat men overal heel wat plooibaarder zal moeten worden om enige blijvende verbetering te bereiken. En zo kan ik nog wel even door gaan.

Ook elders geldt het zelfde: Op het vaste land dreigt ook overal onrust, die een mogelijk herstel voorbij doet gaan. In uw eigen land hebt u een aardig voorbeeld in de ambtenaren, die hebben besloten te gaan staken.

Nu is een nederlandse ambtenaar die staakt, ondanks alles, vooral een heel goed ambtenaar, die desmorgens braaf meegaat naar de demonstratie om de middag te wijden aan het vissen en de volgende dag gewoon en zonder meer weer aan zijn werk te gaan.

Maar kijk nu eens, wat er zoals brouwt in een land als Duitsland. Op het ogenblik zijn de machtsverhoudingen nogal wankel. In de politiek zelfs moeten de partijen in hun bestrevingen en uitlatingen dus meer extreem worden om zo nog wat stemmen en invloed te winnen.

Gelijktijdig neemt de werkeloosheid in dit land danig toe, ook al is die werkeloosheid net als bij u in getallen niet geheel hard te maken door vele verdoezelende invloeden. De welvaart van dit land slinkt langzaam maar zeker en in een steeds toenemend tempo. Heel wat mensen voelen zich daarbij niet bepaald prettig.

Bovendien zijn er nog problemen op te lossen als b.v. een toenemend verzet tegen atoomcentrales, toenemende kritiek op uitstoot van giftige gassen en andere milieuverontreiniging door grote bedrijven e.d.

Alles bij elkaar is de situatie hier heel wat moeilijker dan je van buitenaf kijkende zou menen. Wanneer hier demonstraties van grotere omvang meer voor gaan komen en daarmee waarschijnlijk ook toenemend geweld van gezagsdragers, dan zal dit niet alleen verwarring in Duitsland betekenen, maar zullen alle ontwikkelingen daar indirect van grote betekenis zijn voor de ontwikkelingen in uw land, Denemarken, dat ook al in moeilijkheden verkeert.

Maar naar ik vrees zullen dergelijke ontwikkelingen op het ogenblik, dat zij niet meer dood te zwijgen zijn, vooral een grote invloed hebben op verdere ontwikkelingen in landen als Italië en Frankrijk.

In Oostenrijk is de situatie ook niet bepaald florissant en zelfs in Oost-Duitsland broeit het op het ogenblik. Maar

dit betekent niet, dat degenen, die alles oppervlakkig bezien, met redenen menen enig herstel alom te kunnen konstateren. Maar dergelijke "deskundigen" vergeten, dat ook een patient vaak opeens meer lucide wordt, kort voor hij de laatste maal in coma valt. U begrijpt mij niet? Een doodzieke patient wordt vaak even helder en meer levendig, kort voor hij in de laatste bewusteloosheid komt, die aan de overgang vooraf gaat.

Ik wilde dus in feite zeggen, dat schijnbare verbeteringen onder de huidige situatie vaak een aankondiging zijn van de werkelijke en niet meer op te lossen problemen.

Zo alles beziende kun je stellen, dat achter de u bekende feiten andere, meer belangrijke feiten verborgen plegen te blijven. Ik stel die feiten op de achtergrond even in zeer algemene termen voor u op een rijtje.

De meeste regeringen in de westerse landen hebben steeds minder greep op de ontwikkelingen onder de bevolking en wel omdat deze bevolking bepaalde rechten meent te bezitten en wil handhaven, zelfs indien de betreffende regeringen met de herten dienste staande middelen niet meer in staat zijn die rechten nog langer toe te kennen.

In bijna alle westerse landen zal in meerdere of mindere mate een konflikt tussen volk en regering ontstaan. Bij hen speelt de hogere bureaucratie mee met de regering, terwijl de lagere bureaucratie over het algemeen de zijde van het volk kiest, wat neerkomt op een steeds minder administreebaar en dus juist bestuurbaar worden van naties.

Grote verwarringen vloeien uit dit alles voort. Steeds weer blijkt, dat de leiders niet meer in staat zijn werkelijk beslissingen te nemen, ook al doet men naar buiten toe nog steeds, alsof dit wel het geval zou zijn. Regeerders worden steeds meer afhankelijk van toeval en gebeurtenissen buiten hun werkelijke controle.

Steeds weer zal blijken, dat men - op grond van feiten - bepaalde ontwikkelingen en beslissingen door wil voeren, maar op zijn schreden terug zal moeten keren en zelfs genomen besluiten ongedaan zal moeten maken.

De zo ontstane polarisatie houdt in, dat de werkelijke belangen van het volk en het zakenleven dermate strijdig schijnen te zijn, dat het niet meer mogelijk is een van de twee partijen nog een kans op werkelijke ontwikkeling te geven.

Maar ja, er zijn heel wat feiten, die je eenvoudig niet schijnt te kunnen en te mogen zeggen. Zoals je in uw land niet schijnt te mogen zeggen, dat de arbeider in dit land zichzelf in feite uit de markt heeft geprijsd, zodat de toenemende werkloosheid in uw land in feite alleen maar een tol is, die betaald moet worden voor de pretenties van de werkende klasse. Toch is het waar.

O, ik besef, dat u het hiermede wel niet meer eens zult zijn. Een vakbondsleider zou zelfs een halve beroerte krijgen en zodra hij bijgekomen is een rede van drie uren uit gaan spreken om aan te tonen, dat ik ongelijk heb, zelfs indien zijn argumenten dermate van geloof en gevoelens uitgaan, dat er van redelijkheid bij dit alles maar heel weinig over blijft. En elders heerst in de westelijke wereld een vergelijkbare toestand.

Nederland is een land, waarin een ieder denkt, dat hij zich toch wel iets meer moet kunnen permitteren dan anderen. Men zegt, dat dit op het geheel zo weinig is, dat het niet van belang is en vergeet daarbij, dat vele kleine beetjes voor de gemeenschap als geheel een te zware belasting kunnen vormen.

Van een enkele druppel loopt de teil niet over, zo redeneert men en vergeet, dat bij een gestaag druppelen elke teil op de duur zal overlopen en dat vele druppels een straal gaan vormen, die voor een overstroming gaant staat.

Wanneer een ieder denkt, dat hij het recht heeft onbeperkt met zijn eigen auto op de weg te zijn te allen tijde, zijn langdurige files niet te vermijden. Wanneer elke mens meent, dat ook hij toch wel recht heeft op b.v. kleuren-t.v., modelkeuken, vakantie in het buitenland, dat dit toch niet zoveel gevraagd is, is het schijnbaar juist. Maar al die op zich niet onrechtvaardig lijkende eisen te samen vormen een belasting, die groter is dan alles, wat het volk als geheel kan opbrengen en zijn dus in feite meer, dan de economie kan verdragen. Daarom zijn dergelijke eisen in feite onjuist. Maar dat mag natuurlijk weer niet gezegd worden en niemand zal het dus zeggen. Daarom zeg ik het nu maar.

Overigens zal ook u wel duidelijk geworden zijn, dat internationale belangengroepen in uw land een grote rol spelen. Dit is ook elders het geval: helaas realiseren de meesten onder u zich niet, dat vele van deze z.g. internationals niet alleen maar zakenconcerns zijn. Om een voorbeeld te geven:

Het Vaticaan is, middels holdings, die gevestigd zijn in b.v. Zwitserland en Liechtenstein, ruim de helft van het huizenbezit in Rome in handen. Beschikt over grote minderheids- of kleine meerderheidsaandelen in rond 40 grote bedrijven, investeert in hotelwezen en verkeer. Men bezit hotels niet alleen in Italië, maar b.v. ook in Spanje, Ierland. Engeland en zelfs één in Nederland.

Dit Vaticaan is dus in feite ook een soort international, die haar macht echter niet alleen gebruikt om winst te behalen, maar ook om beslissingen in steden en landen te beïnvloeden.

Op soortgelijke wijze treden op het ogenblik de olie-sheiks op. Zij willen natuurlijk winst maken, maar gebruiken hun invloed in bedrijven en landen ook om hun visie, d.i. de islamitische visie, aan anderen op te leggen.

Rond 20% van het grond en huizenbezit in groot Londen - het grote gebied, niet alleen de city - is direct of indirect in handen van arabische beleggers. Bedrijven, hotels behoren eveneens tot de portefeuille, waardoor druk kan worden uitgeoefend op vele beslissingen, die in Engeland genomen worden. Ook in uw land hebben zij al veel belegd.

Een ander soort international is voortgekomen uit de Maffia. U denkt waarschijnlijk nog aan een grillige "peetvader" in dit verband en beseft niet, dat de leider van deze dagen een topmanager is, die heel veel bedrijven in actie houdt.

Zeker, veel verdient men zwart. Daarom heeft men plaatsen als Las Vegas nodig, waar men het "zwarte geld" "wast", dus als spelwinst legaliseert. Maar men realiseert zich niet, dat deze groep, deze misdaadconcerns, b.v. reeds 47% aandelen van General Motors onder controle hebben, mineholdings controleren, die internationaal van belang zijn, zoals de Anaconda Copper. Zoals men zich ook niet pleegt te realiseren, dat men door dergelijke inversteringen in toenemende mate invloed krijgt op de regering van de Usa en alle organen, die deze regering in het buitenland vertegenwoordigen.

Men zou dit kunnen weten, maar realiseert zich dit niet, of wil het eenvoudigweg liever niet weten. Mogelijk neemt u het mij kwalijk, dat ik een rooms-katholieke kapitaalsgroep, die naar wij aan mogen nemen, het uiteindelijk toch wel goed bedoelt, vergelijken met de maffia en de praktijken van andere internationals. Maar bezien van uit het standpunt van de economie en de machtsverhoudingen is een dergelijk verschil niet aanwezig.

En dit betekent weer, dat dergelijke groepen niet of steeds minder denken in termen van menselijkheid en geweten, zelfs niet meer in de termen van eigen geloof, filosofie, overtuiging, maar in de termen van kapitaalstoename en vergroting van macht, van invloed.

Dat dit voert tot vreemde situaties illustreert het volgende: De kerk van Rome is tegen anticonceptie, zoals u bekend zal zijn. Toch bezit het Vaticaan op het ogenblik 57% van de aandelen van een chemische industrie in Italië, die daar o.m. de grootste producent van de anticonceptiepil is. Wat er, als je het goed beziet, op neer komt dat de Paus in feite anti-reclame maakt voor zijn eigen product.... Een waanzinnige situatie, die alleen denkbaar is, wanneer men geld en geloof pleegt te scheiden.

Elders zie je hetzelfde: Nederland is ook niet anders. Hier zijn bepaalde firma's, die nevenbedrijven in het buitenland vestigen. Zo heeft Nederland in bepaalde landen een ongewoon grote invloed, doordat het b.v. het merendeel van de houtverwerkende industrie daar beheerst, mijnbouw financieert, of bepaalde projecten financieert onder voorwaarde, dat men daarvoor bepaalde concessies krijgt. Dit alles betekent economische invloed en feitelijk macht.

Die macht kun je dan weer omzetten in b.v. geld. In uw land is het wonderlijke, dat dit wel gebeurt, maar dat het merendeel van dit geld nooit naar Nederland komt. Van een grote firma is bekend, dat zij, zover het haar buitenlandse operaties betreft, gevestigd is in Brussel. Ofschoon men hier alleen een administratie voert en niets maakt, spaart men zich op deze wijze rond 20% aan belastingen. En als het over miljoenen gaat, is dat zeker de moeite waard.

Dat zijn de stippeltjes, die tussen de regels voorkomen en die alleen iemand, die nadenkt, mogelijk zelf in kan vullen. U hebt tot nu toe waarschijnlijk gedacht, dat . . . voor een vloek staat. Dat is vaak niet het geval, ofschoon je een dergelijke lasterlijke bede slechts met moeite zult kunnen onderdrukken, wanneer je er achter komt, wat er alzo voor je verborgen wordt gehouden.

Denk er steeds weer over na, wat er in feite aan de hand is, wanneer u bepaalde dingen te horen krijgt. Om een situatie nog wat duidelijker te maken: Men hoort, bijna vergoedelijkend zeggen, dat steden als Utrecht, Den Haag e.d. mogelijk een fout hebben gemaakt, door teveel invloed te geven aan een project-ontwikkelingsmaatschappij.

Is dit echter wel een juiste weergave van de feiten? In feite betekent het, dat gemeenten, die - om welke redenen dan ook -

niet in staat zijn hun eigen ontwikkelingspolitiek te financieren, hierdoor er toe gebracht worden om machtigingen te geven aan handelsondernemingen, die op de duur een steeds groter deel van de gemeentelijke economie en mogelijkheden vanuit hun eigen zakelijke standpunt zullen gaan bepalen.

O, in scheveningen behoeft u daarvoor werkelijk niet te vrezen, stippeltje stippeltje stippeltje, zo verklaren uw gemeentelijke voorlichters. Zoals een dergelijke vrees immers ook niet gerechtvaardigd was in verband met de bouw van hoog Catharijnen..... Zoals van een dergelijke invloed natuurlijk volgens alle verklaringen geen sprake zal zijn, ook al wordt in het groot of in het klein een projectontwikkelaar met voorrechten bedacht in ruil voor zijn ontwikkelingswerk.

Men stelt, dat de bouw van een moderne winkelcentrum, een passend vermaaksindustrie zaken zijn, waaraan men als moderne gemeente wel medewerking moet geven. Maar men verzwijgt, dat kontrakten worden gesloten, waardoor de zeggingschap van de gemeente en dus de mogelijkheid van gemeentelijke democratische besluitvorming voor lange tijd wegvalt.

Ofschoon u dit geheel niet schijnt te beseffen en zelfs de betrokken politici er zich maar heel vaag van bewust schijnen te zijn, betekent een dergelijke ontwikkeling echter op het ogenblik wel, dat reeds nu een vijfde van de economische en politieke mogelijkheden in uw land bepaald zal worden door holdingmaatschappijen, projectgroepen en internationals.

Indien de huidige ontwikkeling ongestoord verder gaat, zal rond 1985 waarschijnlijk reeds rond de helft van de macht en beslissingsmogelijkheden in uw land in handen zijn van zich zuiver op winst baserende groepen.

Dat geldt voor uw land, maar denk niet, dat het daarmee een uitzondering vormt. Kijk eens naar Frankrijk, waar verschillende projectontwikkelaars en bouwondernemers uit uw land bijzonder actief zijn. Wat zij daar doen, is gemeenlijk mooi en goed. Zij ontwikkelen het land uiteindelijk.

Maar wanneer je nagaat, wat zij in feite langzaamaan bereiken, dan valt op, dat zij zo hun gelden uit Nederland geruisloos overhevelen naar een gunstiger belastingtarief in een ander land en gelijktijdig in Frankrijk een grotere economische macht verkrijgen. Wanneer zij zich kunnen handhaven - er zijn wat fransen, die de konsekwenties nu reeds schijnen te beseffen - zullen zij op de duur zoveel macht krijgen, dat zij een steeds groter deel van hun kapitaal en andere mogelijkheden naar Frankrijk kunnen verplaatsen in de zekerheid, dat zij hier op zo gunstig mogelijke voorwaarden kunnen werken. Dit, terwijl zij gelijktijdig in Nederland subsidies eisen, indien zij hun bedrijven in dit land altans aan de gang moeten houden.

Wat zit u nu verslagen te zuchten? Wist u dat dan niet? Dan moet u maar een beter de krant lezen en u afvragen, waarom bepaalde dingen op de voorgrond worden geplaatst. En wanneer de verklaringen te mooi en te passend schijnen te zijn, moet u maar eens nagaan, in hoeverre die verklaringen hout hakken en welke zaken daardoor mogelijk worden bemanteld. Op die wijze krijgt u na enige tijd een heel ander beeld van alles, wat er gaande is.

Of mogelijk zucht u, omdat het er op de wereld zo slecht voor staat. Maar is dat wel zo? Zeker, zolang de nu geldende materialistische inzichten blijven voortbestaan, zal de machteloosheid blijven bestaan van de gewone mens, die deel wil blijven nemen aan dit z.g. normaal-sociaal economisch proces. Zijn mogelijkheden om zelf wat te bereiken, worden dan steeds minder, hij wordt meer en meer een horige van de heersende machten.

Alleen: wanneer die gewone mens zich los weet te maken van de hem voortdurend opgedrongen verwervingsdrang, wanneer hij afstand kan doen van de z.g. rechten, die men hen voortdurend voorhoudt als iets, wat hij nu eenmaal heeft en waarvan hij dus ook gebruik moet maken, zo bewust zelf in het leven een keuze makende, zowel wat de levensstijl betreft, als de wijze, waarop hij wil werken, kan er in korte tijd heel veel veranderen.

Want de grote machten van het ogenblik zijn niet zonder meer en blijvend zo machtig, als zij nu menen te zijn. Besef dit wel, want voor hun macht is uw aanvaarding daarvan een voorwaarde.

Ik heb u het een en ander over het Vaticaan verteld en dit komt of kwam in uw land en Engeland reeds in de openbaarheid, terwijl naar ik meen zelfs Newsweek er binnenkort een groot artikel aan zal wijden. Maar al die publiciteit haalt niets uit, tenzij gelovigen gaan zeggen: Wanneer u zo uw economische macht belangrijk vindt, wil ik graag tot God bidden in een niet zo economische kerk, die mij niet afneemt tot meerdere eer en glorie van het zakenleven.

Die gelovige behoeft dan zijn geloof nog niet te veranderen, maar hij moet wel degelijk zijn benadering tot zijn geloof als instelling veranderen. En iets dergelijks geldt ook voor u. Indien u het niet eens bent, met wat er in Scheveningen gebeurt, behoeft u als hagenars alleen maar daar niet meer heen te gaan en een andere plaats, b.v. Monster, voor uw strandvermaak te kiezen.

Je kunt dergelijke zaken wel degelijk ontwijken en daarvoor ontkrachten. Het is niet altijd de gemakkelijkste weg, maar zeker is wel, dat je ook als niet georganiseerd mens op deze wijze enige macht kunt uitoefenen.

Om het eenvoudig voor te stellen: wanneer een restaurant te duur en te slecht is, zal er niemand meer willen eten. Het restaurant gaat dan failliet en veel slechter kan het niet worden, ook al kun je te voren niet bepalen, of in de plaats daarvan een beter restaurant danwel een broodjeszaak zal komen. Maar die zal, zeker in het begin, zowel beter als goedkoper zijn.

De mensen beschikken over meer mogelijkheden dan zij gemeenlijk beseffen en dit geldt zeker ook voork allerhande geestelijke zaken. Ik wil niet ingaan op wereldmissies en dergelijke instellingen, die steeds meer huizen in hun bezit krijgen, steeds meer gelden beleggen, of over arme bedelmonniken, die wel even een handtekening voor 10.000.000 dollar kunnen zetten, wanneer zij dit wensen en dergelijke dingen. Zoals ik ook niet in wil gaan op allerhande systemen, die u opeens inwijden en innerlijke rust en kracht geven, indien u per curus

maar f 300.- betaalt.

Vraag u af, of je geestelijke zaken en financiën zo samen kunt laten gaan. Je zult tot de konklusie komen, dat dit niet goed mogelijk is. Op het ogenblik, dat er een aanslag wordt gedaan op uw portemonnaie, hebt u recht op zeggingschap en dient u ook zelf mede te bepalen, wat u wenst en wat uw mogelijkheden zullen zijn. Kan men u de gewenste mogelijkheden niet verschaffen en u te voren daarvan een bewijs leveren, dan is het dwaasheid te betalen.

Dit geldt ook voor de Orde en dergelijke groepen. Indien u vindt, dat u geen waar voor uw geld krijgt, ook wanneer het om geestelijke zaken gaat, dan moet u zich eens afvragen, wat u in feite gezocht hebt en hoe u dit eventueel zonder een dergelijke instelling zoudt kunnen bereiken.

Wanneer je yoga wilt bestuderen, heb je heus niet altijd een kostbare goeroe nodig. Dan zul je met wat algemene gegevens, meditatie, oefening en bespiegeling zelf ook wel het een en ander kunnen bereiken.

Wanneer je zo onevenwichtig hebt, dat je magische woorden nodig hebt om wat tot rust en ontspanning te komen, is het mogelijk beter, je eerst eens af te vragen, hoe het wel komt, dat je zo onevenwichtig en gespannen bent. Probeer dan eerst eens je evenwicht zo goed mogelijk te hervinden. Je zult ontdekken, dat je met enige bespiegelingen zelf meer bereikt dan ooit door het magische woord bereikt kan worden.

Zeggen anderen, dat zij u geestelijke gaven kunnen geven, zo lijkt het mij goed je eerst eens af te vragen, of een ander je werkelijk iets kan geven, wat je zelf al hebt. Want indien u dergelijke gaven niet reeds bezit, komt u tot niets. Bezit u ze wel, dan is het vaak voldoende er meer aandacht aan te besteden om er gebruik van te leren maken. Indien u zich bezig zoudt houden met uw gaven en wel met de zelfde intensiteit, die u aan de dag legt, wanneer een cursus u f 300.- kost, kunt u het zelf ook waarmaken.

Wat meer is: u zult zich dan op een meer persoonlijke wijze ontwikkelen en veel minder geestelijk door anderen gekonditioneerd worden.

Wat het beeld duidelijk maakt: Wanneer iemand zegt, dat hij u de waarheid, de verlossing e.d. brengt, vraag u dan wel even af, waar hij in feite mee bezig is. U zult ontdekken, dat bijna altijd stilzwijgend iets van u geëist wordt. De werkelijkheid luidt dan: Jezus verlost u, maar dan moet u wel gehoorzamen aan onze disciplinen en moogt u zelf niet meer nadenken over alles, waarvan wij reeds een bepaling hebben gesteld, of deze nu redelijk houdbaar is of niet.

Wat er op neer komt, dat bepaalde groepen je een verlossing, gaven en inwijdingen beloven, maar wel op voorwaarde, dat je eerst jezelf geestelijk castreert. Nu ja, wanneer u meent, dat het dit waard is, moogt u het proberen in de hoop, dat het beloofde ook inderdaad geleverd kan worden.

Realiseer u al die verborgen eisen en waarden. En besef, wat het gesteldewerkelijk betekent. Ik hoor, dat men bij u tegenwoordig vleeswaren en kaas luchtdicht verpakt verkoopt.

Als ik goed ben ingelicht, staat er op dergelijke pakjes dan, dat de inhoud vers van het mes komt. Dat is ongetwijfeld waar, maar helaas staat er dan niet bij, hoelang de zaak sindsdien in dat pakje heeft gezeten. Er mankeert dus een essentieel gegeven.

Wanneer men u verlossing verkoopt, kan het waar zijn, dat die verlossing eens op die wijze inderdaad bereikbaar was. De vraag is alleen, of de automatisch getrokken konklusie, dat dit nu op dit ogenblik en onder deze omstandigheden nog net zo is, wel hout snijdt, of de beweringen ook nu nog valide zijn. Kortom, de vraag is, of de inhoud mogelijk al half verrot is door de tijd, ofschoon op de verpakking nog steeds trots staat: vers van het mes....

Wat ook al weer een ondeugende opmerking is. Ik heb dan ook wel heel wat zaken op de hak genomen. Maar vergeet één ding niet: Wat ik gezegd heb, is ook waar, inclusief hetgeen ik stelde over internationale invloeden e.d. in uw land, over het bezit, de investeringen e.d. van het Vaticaan, holdings, politiek en wat al meer.

Mogelijk klinkt u dit alles wat bitter in de oren. Maar het feit blijft bestaan, dat een mens alleen datgene waar kan maken, wat hij potentieel is. Zo zou Dries van Agt, wanneer hij jong begonnen was, waarschijnlijk een heel redelijke tour de France renner geworden zijn. Hij is echter hoogleraar geworden, is nu premier en op het ogenblik zelfs en ongetwijfeld primus inter pares. Wat nog niet behoeft te betekenen, dat hij werkelijk prima is. Nu ja, ik kan ook elders in Nederland geen werkelijke staatslieden vinden. Politici plenty, maar staatslieden? Het maakt dus niet veel verschil uit.

Mijn konklusie uit dit alles - een lezen tussen de regels van alles, wat normalerwijze gezegd wordt: Wanneer u een ander nodig hebt om innerlijke rust te vinden, wijst dit er niet op dat die ander zo goed is, maar op het feit, dat uzelf onevenwichtig bent.

Wanneer u steeds weer hunkert naar verhalen over uittreiding, genezing en dergelijke zaken, wonderen die door anderen worden gedaan en vervolgens zegt, dat u dit nooit zoudt kunnen doen, moet u zich toch eens afvragen, of dit niet kunnen niet in de eerste plaats een kwestie is van een verantwoordelijkheid, die u niet durft aanvaarden, de verantwoordelijkheid voor dat, wat je bent.

Wanneer u denkt, dat alleen anderen ingewijd worden, zo dient u zich toch eens af te vragen, waarom u het dan zo mooi vindt, daarover te horen. Wanneer je daarmee zelf toch niets kunt doen, wat heb je daar dan aan?

Mogelijk wilt u graag over het op dit gebied slagen van anderen horen om op deze wijze de noodzaak te kunnen vermijden uw eigen leven te herbeziën en te begrijpen, dat uw gehele leven in feite een inwijdingsprocedure was, waarbij uw eigen geestelijke balans, uw aanvaarding van uzelf en de wereld, de zelferkenning door alle fasen van het leven heen beslissend is voor alles, wat u kunt worden of geestelijk ooit zult zijn.

O, het komt beter over, wanneer gezegd wordt: mensen,

jullie hebben kracht. O zeker, die kracht hebben jullie ook. Maar wat doe je er zelf mee? gemeenlijk geen pest - een enkeling uitgezonderd.

Ik houd u de feiten voor. U komt hier om waarheden te horen. Maar negentiende van de waarheden, die u verstaat, draagt u in uzelf. U weet het, herkent het vaak. Maar u laat het niet uit uzelf naar buiten komen. U bent niet in staat om uzelf open te stellen, zodat de waarheid, die in u leeft, naar buiten komt. Daarom komt u hier.

Indien u deze feiten nu even registreert, zo betekent dit nog niet, dat het werk van de orde nutteloos is. Wel betekent het, dat de orde voornamelijk probeert uw belangstelling zodanig gaande te houden, dat uzelf op een gegeven ogenblik er toe kunt komen uzelf open te stellen voor de werkelijke feiten, voor de kosmische harmonie, de krachten, het werkelijke weten, het werkelijke inzicht, vermogen ook om in te vullen, wat moet staan voor elk stippeltje, dat staat tussen stellingen en verklaringen van kerken, geloof, economie, weeld, wetenschap e.d.

Wanneer je het niet gezegde, ook in jezelf, in leert vullen, kom je dichterbij de werkelijkheid. En juist dit is in deze dagen zeer belangrijk. Het aanvaarden van de feiten, zoals zij werkelijk zijn en niet het droombeeld, waaraan je je vastklampt ten koste van alles handhaven is van belang, zo goed als binnen de harde feiten erkennen, welke waarden en mogelijkheden daarin voor jou schuilen.

Dus geen afschuif-systeem, geen aanhankelijkheidssysteem, geen compensatiezoeken in de wereld, maar eenvoudig eerst eens zoeken naar het juiste begrip en evenwicht in jezelf zonder eisen aan anderen te stellen.

Het is jammer, dat de grootmachten, die op uw stoffelijke wereld zoveel invloed hebben, daartoe niet in staat zijn. Het is jammer, dat geen enkele ramp, hoe groot of klein dan ook, de mentaliteit en materiële gebondenheid van de mensen werkelijk kan verstoren. Maar toch zal deze wereld langzaam maar zeker juist innerlijk en geestelijk moeten ontwaken, om zo zijn menselijke levens en gedragswaarden aan te leren passen aan de feiten, zodat de mensheid niet ten onder gaat aan haar droombeelden, haar illusies.

Geen kommentaar? Was het dan niet de werkelijkheid t.a.v. uw wereld en uzelve, ook al beperkte ik mij tot enkele punten? Er is natuurlijk veel meer te zeggen. Maar ik laat u zelfs graag de kans zelfstandig hier en daar een paar stippeltjes in te vullen.

Wat ik naar voren bracht, is geheel gebaseerd op feiten. Het merendeel van die feiten is bekend, of wordt binnenkort bekend, zodat u mijn gegevens zult kunnen controleren. En daar u mij nu geen vragen stelt, stel ik er een aan u:

Wanneer u begint te beseffen, dat hetgeen ik gezegd heb, op waarheid berust, wilt u dan misschien ook aannemen, dat al, wat ik gezegd heb omtrent uw eigen leven en innerlijk, op waarheid berust?

Want wanneer u dit na rijp overleg - en niet omdat het zo mooi gezegd werd - wilt doen, zult u daardoor mogelijk iets kunnen

vinden van de innerlijke harmonie, het openstaan voor de werkelijkheid en het werkelijke begrip, zoals dit in jezelf steeds weer naar voren komt, zodat je kunt helpen die wereld, waarin je leeft, meer evenwichtig en reël te maken, ongeacht de vele verborgen invloeden, die daarin aan het werk zijn.

Ik dank u voor uw aandacht.

O-O-O-O-O-O-

Goeden avond, vrienden.

Het is weer een actuele avond, dus hoort er wat esoterie achteraan te komen. En wie mag dat dan weer doen? Juist.

Nu ja, ik doe het maar weer op mijn manier.

Je kunt altijd vergelijkingen maken tussen de esoterie en de feitelijke gebeurtenissen. Stel b.v. het volgende: Nederland wint de wereldcup. Wat bewijst dat dan? Dat de andere ploegen nog slechter waren.

Anderen worden esoterisch bewust, u niet. Wat bewijst dit? Dat de anderen nog beter zijn.

Een mens kan zieken genezen, de ander kan het niet. Wat bewijst dit? Dat de een schijnbaar meer vertrouwen heeft in zichzelf en eigen krachten dan de ander.

Trouwens, dat is toch zo vreemd met esoterie. De meeste mensen denken: dat is gewichtig, dat betekent studeren, kennis nemen van de gedachten van Tales van Milete, Jean Jacques Rousseau, ook al iemand, die zijn eigen theorieën niet in de praktijk tracht te brengen.

Mogelijk neemt men dan nog een snuifje Aristoteles en een paar modernere gedachten erbij en men meent: ik ben bewust, want nu weet ik wat. Maar wat weet je dan in feite? Alleen dat anderen meenden iets te weten, meer niet.

Je bent niet werkelijk bewuster geworden. Want wat is feitelijk het werkelijke proces van de bewustwording? Niet in de eerste plaats een bezitten van kennis. Kennis is net als geld: erg gemakkelijk, wanneer je ze hebt. Maar voor esoterisch bewustzijn zijn geen van beiden onmisbaar.

Esoterische bewustwording is een je verdiepen in jezelf. Je kijkt in jezelf. Er komen allerhande gedachten bij je op. Die moet je niet terzijde schuiven of zeggen, nu ja, dat denk ik. Dan moet je je juist afvragen: wát denk ik? Waarom?

Wat ontstaat er nu in mijn binnenste? Waarom denk ik deze dingen, waarom zie ik opeens mijn eigen leven, of bepaalde zaken in de wereld op deze of gene wijze?

Vraag je dergelijke dingen rustig af en neem er desnoods je tijd voor, want zo kom je er steeds beter achter, wie en wat je bent.

En wat is esoterie in feite anders dan een jezelf leren kennen en zo door dringen tot in de essentie van je eigen wezen en bestaan?

(Buiten klettert opeens met daverend geluid de regen). Wat is dat nu? Heeft men in Den Haag soms een brussels beeldje geïmporteerd? Neen. Eigenlijk klinkt het meer naar een "peerd".

(Van Ome Loeks?) Neen, het paard van Ome Loeks is dood. Maar ondanks de zondvloed terzake:

Wanneer wij de werkelijkheid proberen te benaderen in onszelf, zijn er enkele zaken, die ons opvallen, wanneer wij werkelijk aandacht hebben voor ons ikje.

In de eerste plaats blijken wij onszelf lang zo goed niet te vinden, als wij hopen, dat anderen ons zullen zien. Hebt u dat ook?

Bovendien krijgen wij nadrukkelijk het idee, dat wij heel wat beter zouden kunnen zijn, dan wij nu zijn, maar weten niet, hoe dit waar te maken? Herkent u ook dit?

Wanneer wij dan die twee waarden tegen elkander wegstrepen, blijft een beeld over van alles, wat wij kunnen en alles, wat wij ook moeten doen.

Dat is nu juist het wonderlijke van de esoterie. Want de meeste mensen schijnen te denken: wanneer ik dat nu maar innerlijk voldoende doe, komt de rest vanzelf wel in orde. Nu ja, goed. Wanneer je een dutje doet, rust je uit, dat is zeker waar. Maar bereiken doe je niet veel.

Wanneer je eerlijk probeert alles, wat je in jezelf niet aanvaardbaar vindt en alles, wat je wel zou willen, met elkaar te vergelijken, te zeggen, dat je de tegendelen daarin weg kunt en durft strepen, dan houdt je niet zo heel veel meer over.

Maar dat is dan wel een klein stukje positiviteit, waarmee je iets kunt doen en waaraan je zelfs kracht kunt ontleenen om verder te gaan.

Wat voert tot een positieve benadering van zowel je zelf als het leven. En hoe kun je werkelijk van de hoogste innerlijke waarden bewust worden, wanneer je niet positief ingesteld bent?

Er zijn helaas ook mensen, die op een zeer negatieve wijze menen esoterisch bewust te zijn. Zij zijn al tevreden, wanneer er maar enkele herkenbare grondlijnen waar te nemen zijn, weigeren tegenstellingen die niet juist zijn om te keren, tot zij positieve mogelijkheden gaan bieden en menen, dat, wanneer zij nu de grondlijnen maar vasthouden, de rest wel door anderen esoterische en praktisch zal worden ingevuld tot een aanvaardbaar en herkenbaar beeld van eigen ik.

Maar waar blijven zij zelf dan? Ik ken heel wat erg gevulde figuren en ik heb heel wat schriële figuren gekend, die geen gebrek behoeften te lijden. Wat mij tot de overtuiging heeft gebracht, dat, bij gelijke mogelijkheden, er altijd zowel mensen zullen zijn, die zich dik eten als mensen, die zich mager piekeren.

Innerlijk geldt volgens mij iets dergelijks: Wanneer je te veel wilt zijn, te veel probeert waar te maken, zonder je af te vragen, word je mogelijk geestelijk wel zeer gevuld, maar loop je de kans op een geestelijke hartvervetting, die het je op de duur onmogelijk maakt, nog verder in de kern van eigen wezen of schepping door te dringen.

Pieker je te veel, ben je te veel bezig met alle problemen, dan behoud je mogelijk wel de nodige veerkracht en lenigheid, maar vind je de tijd niet meer om verder te gaan langs

het innerlijke pad. Trouwens, dergelijke mensen zijn vaak bang voor alles, wat zij niet kennen, zodat zij zich afvragen, wat zij wel zouden kunnen beleven, wanneer zij een top van innerlijk bewustzijn bereiken. Waarop zij blijven wachten tot iemand, die de top heeft gehaald, een briefkaartje stuurt en onder-tussen uit zorgelijke voorzichtigheid helemaal niets bereikt wordt.

Indien je de moed hebt om tot jezelf te zeggen: ik voel, dat op dit moment, dat mijn innerlijke waarheid is en anders niet, dus probeer ik deze waarheid nader te omschrijven, te herkennen en uit te drukken, bereik je eerder iets. Zeker wanneer je er aan toe durft voegen: Nu ja, wanneer daaruit een hogere innerlijke harmonie voortkomt, zal ik wel weer zien, waar dat mij heen voert.

Op deze wijze, uitgaande van feiten en de erkenningen van het ogenblik - de innerlijke dan - kom je al snel een heel eind verder met je bewustwording.

Maar ja, dat veronderstelt een bewust streven en heel wat mensen komen in de bewustwordingsbeweging terecht op dezelfde manier als een lieveheersbeestje in de tram komt: per ongeluk. Zij beseffen zelf niet eens goed, dat zij een raam binnen gevlogen zijn en wanneer zij er uiteindelijk uitkomen, weten zij niet eens, waar zij beland zijn.

Waarop zij niet zeggen: nu ja, ik heb in ieder geval een eindje gratis vervoer gehad, maar terughunkeren naar alles, waaraan zij in feite nu reeds ontgroeid zijn en mompelen: het noodlot heeft mij getroffen.

De wereld, waarin je nu leeft, is ook de wereld van binnen en waarvan je je bewust dient te zijn. Waar of niet? Dan heeft het ook geen zin er lang bij stil te staan, of jijzelf nu veranderd bent, dan wel je wereld veranderde. Je zult je gewoon aan moeten passen, bij hetgeen je nu beleeft en hetgeen je nu beseft.

Esoterie is niet alleen maar een jezelf innerlijk leren kennen. Het betekent ook nog, dat je er voor moet zorgen, dat al het innerlijk erkende ook naar buiten komt.

Sommige mensen voelen daar niet veel voor. Innerlijk esoterisch bewustworden vinden zij prima, maar het naar buiten brengen vervreemdt hen zodanig van hun wereldbeeld, dat zij zich niet voelen als iemand, die iets bereikt gheeft, maar eerder als een meisje in badpak, dat opeens ontdekt, dat zij uitslag heeft.

Nu ja, er zijn inderdaad mensen, die zozeer geboeid zijn *door* ~~aan~~ hetgeen anderen zeggen, dat goed is, dat zij een ieder, die zelf durft denken of een eigen weg probeert te gaan, beschouwen als een arme paria, die lijden moet onder geestelijk eczeem, tot hij zich bekeert.

Leuk is dat niet, dat geef ik toe. Maar persoonlijk heb ik nog liever sproeten, omdat ik teveel in de zon was, dan een lijkkleur, omdat ik de zon nog nooit gezien heb.

Je moet, ook op grond van je innerlijke bewustzijn steeds weer proberen door te gaan naar de werkelijkheid, door te stoten naar een onbevooroordeelde erkenning van de feiten van je wereld en met betrekking op jezelf.

De kunst van het waarlijk esoterisch streven is een tot je door laten dringen van de werkelijkheid, inclusief alle feiten, tot je er eindelijk in slaagt jezelf in de wereld ook waar te maken, zoals je jezelf innerlijk hebt leren kennen.

Wat wel genoeg is. Maar misschien hebt u nog bepaalde zaken, waarvan u een korte omschrijving zoudt willen horen.
T r a n c e d e n t e m e d i t a t i e : Het vermogen om, niet denkende, door te dringen tot een gebied, waarop het je mogelijk wordt het bestaan zonder verder denken te beleven, zodat je er niet meer over nadenkt, wat je bent, wanneer je uit die toestand terugkeert.

Andersgezegd: een rustgevend geheel, waarbij de eeuwigheid soms tot je doordringt, maar je esoterisch steeds harder gaat snurken.

s a m e n w e r k i n g : het vermogen van mensen om, ongeacht de verschillen, die tussen hen en anderen bestaan, met deze anderen bepaalde taken te volvoeren en een bepaalde eenheid van doelstelling in een bepaald opzicht dan ook als het belangrijkste te erkennen.

Zo behoort het tenminste te zijn. Maar weet u, wat samenwerking op aarde meestal is? Twee mensen, die het met elkaar eens zijn, dat zij iets gaan doen en vervolgens voortdurend en vooral bezig zijn na te gaan, hoe zij de ander er toe kunnen brengen het zwaarste gedeelte van het werk op te knappen.
o p e n b a r i n g : de erkenning van het bestaande op een ogenblik, dat je bestaan te zeer beperkt wordt door de schijnbare feitelijkheid van de omstandigheden, waarin je meent te verkeren.

Openbaring is dus niets anders dan het weergeven van een werkelijkheid, die je zag door de schijn, waarachter zij gemeenlijk geheel verborgen is. Helaas zijn er heel wat mensen, die hun eigen schijn aan de mensen voorhouden als een openbaring in de hoop, dat die anderen niet achter de schermen zullen kijken.
v e r v o l g i n g : bestaat uit twee delen: het beeld, dat de vervolgde heeft van zijn vervolger en het beeld, dat de vervolger van de vervolgde heeft. Indien geen van beiden dit beeld aan de feiten durft toetsen, worden zij op de duur elkaanders slachtoffer.

k e n u z e l v e : iets, wat men een ieder voorhoudt, die maar naar bewustwording schijnt te willen streven. Helaas vergeet men duidelijk te maken, dat een jezelf kennen nooit kan bestaan uit een steeds meer uitbreiden van de voorstelling, die je omtrent jezelf hebt, maar eerder uit een afstand doen van de vele illusies, waarvan je hoopt, dat anderen die omtrent jou zullen koesteren.

v e g e t a r i s m e : een leven zonder dierlijk voedsel te gebruiken, wat aanvaardbaar is, wanneer je zo in leven kunt blijven. Maar in de meeste gevallen betekent het ook: watertanden, wanneer je biefstuk ruikt en dan gauw wat waterkers eten.

Waarmede ik moet sluiten. Ik dank u voor uw aandacht.
Goedenavond.

d.d. 16 juni 1978

-0-0-0-0-0-